
Публикуван на: 12-08-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Разяснителна публикация от информационно-комуникационната инициатива „Говори с Европа“ в рамките на "Тема на месеца" за август 2008 г.

Европейският съюз се състои от 27 държави-членки и има 23 официални езика. При присъединяването си всяка държава-членка определя езика или езиките, които желае да бъдат обявени за официални езици на ЕС.

Следователно Съюзът използва езиките, посочени от правителствата на неговите граждани, а не един-единствен език или няколко езика по собствен избор, които много граждани в ЕС е възможно да не разбират.

Преди присъединяването си към ЕС всяка бъдеща държава-членка посочва кой език иска да използва като официален за целите на Съюза и по този въпрос се постига споразумение при преговорите за присъединяване. Решението трябва да бъде потвърдено единодушно от представителите на всички държави-членки в Съвета на Европейския съюз. Решението може да се впише в присъединителния договор или да приеме формата на регламент. Всяко решение за промяна на съществуващите договорености също трябва да се взема единодушно от всички държави-членки.

Политиката на ЕС на официално многоезичие като съзнателен инструмент на управление е единствена по рода си в света. ЕС разглежда използването на езиките на своите граждани като един от факторите, които го правят по-прозрачен, по-легитимен и по-ефикасен.

Основните принципи, залегнали в основата на езиковата политика на Европейския съюз гласят, че всички граждани на Съюза е необходимо да бъдат информирани за това, което се прави от тяхно име, както и да им се предостави законодателството на ЕС на разбираем за тях език.

ЕС приема закони, които имат пряка задължителна сила за граждани и компании - логично и справедливо е те, както и националните им съдилища, да могат да се запознаят с тези закони на език, който разбират. В по-широк аспект всеки гражданин на ЕС има право и е насърчаван да даде своя принос за европейската интеграция и е необходимо да може да стори това на собствения си език.

□ □□□□

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□
□□□□□Л. Орбан

□□□□ □□□□□□□□ ЕС работи активно за насърчаване на по-доброто владение и използване на всички официални езици навсякъде в Съюза. Значението на необикновената езикова политика на Европейския съюз получи признание през 2007 г. с назначаването на високопоставен служител, който да защитава нейната кауза на най-високо равнище - първия еврокомисар по многоезичието - румънеца **Леонард Орбан**.

На континент, където се говорят толкова много езици, това е нещо естествено. Само официалните езици в страните от ЕС са представители на три езикови семейства: индо-европейско, угро-финско и семитско. В сравнение с други континенти те са относително малко.

Езиковото многообразие стана по-явно от всякога, тъй като хората сега имат много повече контакти с чужденци, отколкото когато и да било по-рано. Те все по-често са изправени пред ситуации, когато трябва да говорят различен от своя език, независимо дали по повод на обмен на студенти, миграция и бизнес на все по-интегрирания европейски пазар, във връзка с туристически пътувания или заради глобализацията.

Член 22 от Хартата на ЕС за основните права, приета през 2000 г., изисква от ЕС да уважава езиковото многообразие, а член 21 забранява дискриминацията на езикова основа. Заедно с уважението към индивида, отвореността към различни култури и толерантността към другите, зачитането на езиковото многообразие е основна ценност на ЕС.

Този принцип важи не само за 23-те официални езика в ЕС, но също така и за многото регионални и малцинствени езици, говорени от част от населението. Точно затова ЕС е такъв, какъвто е - не "шарена смесица", намаляваща различията, а място, където многообразието е смятано за богатство.

Според Договора от Лисабон, подписан от държавните и правителствени ръководители на всички държави-членки на ЕС през декември 2007 г., ЕС уважава своето богато културно и езиково многообразие и гарантира опазването и подобряването на европейското културно наследство.

Материалът е подготвен със съдействието на българската служба по многоезичие, отдел "Писмени преводи".

**модернизиране на политики "Говори с Европа" се изпълнява в рамките на проект по План
Д за демокрация, диалог и дебат на Европейската комисия.**